

ПОКАЯНИЕТО

Върни се в
правилната
посока

Никола Димитров

Покаянието

Какво означава човек да се покае за греховете си? Теологически могат да се развиват много теории, но нека видим простичката Библейска история:

Бог създаде първите хора - Адам и Ева - и ги постави в Едемската градина. Там те не бяха сами, понеже Бог слизаше всеки ден и общуваше с тях.

Един ден Той им каза да не ядат от едно дърво в градината, понеже ако го направят, ще умрат. Сатана, обаче, ги примамва и те ядоха от дървото, като по този начин не се покориха на Божията заповед. Съответно Бог ги изгони от Едемската градина и вече те, децата им и всички след тях трябваше да се оправят сами, без Бога.

Човек сам, без Бог, не може да се оправи, нали? Разбира се, имаше единици хора, като Ной, Авраам, Давид, Данаил, Йосиф и т.н., които призоваваха Бога от сърце и Той им отговаряше, но не беше същото както при

Адам и Ева - ежедневно ходене с Бога в градината.

Затова дойде Исус, Който е наречен Емануил, което означава: „*Бог с нас*“, тоест, Бог отново се връща при нас. Той прави първата стъпка, за да ни привлече. Той Самият идва, поучава, изцелява, разкрива любовта на Отец и накрая умира вместо нас на Кръст, за да покаже, че не е нужно да се отвръща на злото със зло, а може злото да бъде поето от Него, в Неговото тяло, за да се освободи света от злото и така и ние да имаме способността да обръщаме другата буза, да извървяваме втората миля, да даваме и якето си, когато ни поискат ризата и ако е гладен врагът ни, да го нахраним, ако е жаден - да го напоим.

Обаче, как ние да се освободим от злото? Защо има толкова много християни сред нас, които казваме, че сме християни, а живеем като хората в света? Защо има толкова много християни сред нас, които не успяваме да победим греха и пороците в живота си? Защо има толкова много християни сред нас, които не можем да приложим вярата си и като че ли за нас вярата е просто списък с правила и формули? Защо има толкова много християни сред нас, които се опитваме всячески да скрием от пастора какви сме всъщност, като

важното е, че от Бог не можем да се скрием? Защо? Защото има неправилно разбиране за покаянието.

Ние сме си мислили, че да се покаеш означава да кажеш с думи: „Господи Исусе, *покайвам се за греховете си и Те приемам за мой Господ и Спасител, амин!*“ Нали? Мислили сме, че покаянието е **думи**; че покаянието е **плач**; че покаянието е **вретище и пепел**. И като Го приемем за Спасител и край - вече на небето ни се пази най-хубавата къща и няма значение какво правим, важното е да успеем да издържим колкото години ни остават и да се докопаме до Небето. Там вече ще бъдем перфектни.

Всъщност, когато Йоан Кръстител и след това Исус, използваха тази дума: „*Покайте се*“, тя означаваше: „*Спрете да мислите по стария начин; спрете да мислите както досега, променете мисленето си, надскочете ума си и себе си и вижте новия начин на живот, който Бог ви предлага. Върнете се към Бога. Той ви привлича. Стига сте се опитвали сами да се справяте. Приемете Божията помощ. Така ще станете ново създание. Нищо общо няма да има със стария ви начин на живот. Смирете се. Признайте, че сами не можете. Погледнете се. Бог ви протяга*

*ръка - поемете я и станете Негови деца,
Негови партньори, Негови слуги“.*

Ранната църква така е разбирала покаянието. Чак 400 години по-късно един учител превежда Гръцката дума *метаное* на латински, със значението: „*Пазкайте се. Плачете и ридайте. Съжалявайте. Самообвинявайте се. Покайте се.*“ - така както ние я използваме и днес, за съжаление - обвинително.

Покаяние просто означава, че Бог ни предлага нов път и Своята помощ и от нас се иска да осъзнаем това, да променим мисленето си, да спрем да мислим по стария начин, да се протегнем към Бога, да имаме нов начин на мислене за Бога, за себе си и за света.

- Бог не ни иска плача, риданието и самообвинението. Той иска да хванем протегнатата Му ръка и да започнем да ходим с Него ежедневно.

- Той не ни иска жертвите, приносите и подаянията. Не ни иска изпълнението на формулите и външните дела, с които да Го впечатлим. Той иска сърцето ни, душата ни, любовта ни, хвалението ни към Него, поклонението ни.

- Той иска животът ни да бъде променен, ама не като ние се мъчим да го променим, спазвайки различни морални закони и принципи и като се крием от другите да не разберат какви сме, а като се предадем на едно ежедневно взаимоотношение с Него, мислейки за горното, а не за земното, за Неговото царство и Неговата правда и всичко останало Той има грижата да ни го даде.

Мислите ли, че ако се покаем в този смисъл - ако наистина започнем да мислим по нов начин; ако наистина спрем да се оправяме сами, ако наистина си кажем: *„Защо продължавам да се мъча сам, като Бог толкова ме обича и иска да бъде с мен?“*; ако наистина поканим Господ Исус да ни бъде заветен партньор; ако наистина влезем в брачни любовни взаимоотношения с Него, както невяста към младоженеца си, изразявайки любовта си към Него ежедневно - ако направим всичко това, мислите ли, че което и да е оръжие на врага ще ни победи? Мислите ли, че който и да е враг ще успее да ни осъди?

Не казва ли Словото: „Ако Бог е откъм нас; ако Бог е нашият партньор; ако сме решили да спрем да се оправяме сами и сме Го поканили

да бъде на наша страна; ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас? Не казва ли Словото, че Бог винаги ни води в победоносно шествие? Не казва ли Словото, че по-велик е Онзи, Който е в нас, от онзи, който е в света? Амин?

Нека кажем: „Нито едно оръжие скроено против мен няма да успее. Ще победи всеки демоничен език, който се издига против мен в съд. Това ми е наследството като слуга Господен и правдата ми е от Господа.“

Нека кажем още: „Скъпи Святи Душе, помогни ми да променя мисленето си. Помогни ми да се справя с гордостта си. Помогни ми да Те обичам. Помогни ми да прекарвам време с Теб. Помогни ми да не искам да се оправям сам. Помогни на мисленето ми. Помогни на ума ми. Помогни ми да се променя. Помогни ми ежедневно да Те хваля, величая и да Ти се покланям. Амин!“

Бог да ви благослови!